

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121497918
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121497918.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48 proti žalovanému: V. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. R., R. XXX/X, v konaní o zaplatenie 5.205,10 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca VÚB Leasing, a.s. žalobou požiadal súd, aby žalovaného zaviazal zaplatiť mu sumu 5.205,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.205,10 Eur od 27.8.2021 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 23.9.2015 žalovaný s Consumer finance holding, a.s. ako veriteľom, poskytol menovaný veriteľ žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 7.501 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 17,74 %, na zakúpenie osobného motorového vozidla Škoda Octavia Combi 2.0 TDI 4x4 za podmienok uvedených v Zmluve o úvere a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú inkorporované v Zmluve o úvere. Žalovaný sa zaviazal predmet financovania splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 72 mesiacov v sume 164,56 Eur, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 08.10.2015. Súčasťou Zmluvy o úvere je splátkový kalendár a Zmluva o zriadení záložného práva k hnutelnej veci č. XXXXXXXXXX, ktorou bolo zriadené záložné právo v prospech záložného veriteľa na záloh - motorové vozidlo Škoda Octavia Combi 2.0 TDI 4x4. Súčasťou Zmluvy o úvere je aj kúpna zmluva, v ktorej je uvedená presná špecifikácia osobného motorového vozidla, ktoré žalovaný za pôžičku nadobudol spolu s protokolom o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla. Žalovaný neuhrádzal splátky riadne a včas, čím porušil Všeobecné obchodné podmienky vyplývajúce zo zmluvy o úvere. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle VOP - Doba trvania zmluvy a spôsoby jej ukončenia, zánik záväzku klienta pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru listom zo dňa 21.05.2019. Súčasťou uvedeného vyhlásenia je faktúra - vyúčtovanie predčasného ukončenia zmluvy. Listom zo dňa 17.08.2021 - Predžalobná výzva bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy. Do dňa podania žaloby žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 5.205,10 Eur s prísl. a pozostáva: zo sumy 12.129,26 Eur (stípec „splátky“ v prehľade splátok a úhrad), pričom súčasťou tejto sumy sú aj nasledovné položky: Náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 78 Eur. Z vyššie uvedenej sumy 12.129,26 Eur boli odpočítané úhrady žalovaného vo výške 6.924,16 Eur a žalovaná suma potom predstavuje 5.205,10 Eur.

2. Na výzvu súdu zo dňa 18.10.2021 pôvodný žalobca v podaní na č.l. 27 spisu uviedol, že žalovaná suma vo výške 5.205,10 Eur pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 4.634,60 Eur, z neuhradeného

úroku vo výške 492,50 Eur a z neuhradených poplatkov vo výške 78 Eur. Poplatky (iné predpisy) vo výške 78 Eur predstavujú náklady spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 78 Eur, ktoré žalobca (veriteľ) bol oprávnený účtovať v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX . - čl. „Omeškanie s úhradou splátok“ a to tak, že v prípade ak sa zmluvnému partnerovi spoločnosti nepodarí vymôcť pohľadávku spoločnosti mimosúdne, ani odobrať predmet financovania, je klient povinný znášať náklady vo výške 78 Eur s DPH. K nákladom, ktoré sú spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 78 Eur bola predložená faktúra č. XXXXXXXXXX. Na výzvu súdu zo dňa 18.10.2021 žalobca v podaní na čl. 32 spisu uviedol, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti o zaplatenie istiny v sume 4.634,60 eur, úroku v sume 492,50 Eur, poplatkov v sume 78 Eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.634,60 Eur od 27.8.2021 do zaplatenia.

3. Žalovanému bola žaloba riadne doručená. Súdu bol dňa 7.5.2022 doručený email od žalovaného, v ktorom uviedol, že touto cestou by chcel nárok žalobcu uznať, súhlasil s prejednaním veci na pojednávaní v jeho neprítomnosti, jeho finančná situácia mu neumožňuje splatenie dlhov u veriteľov jednorazovo ani v splátkach.

4. Podaním zo dňa 6.7.2022 oznámila súdu spol. Intrum Slovakia s.r.o., že k 1.1.2022 došlo k rozdeleniu spoločnosti VÚB Leasing, a.s. zlúčením so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Operating leasing, a.s.. Právnym nástupcom VÚB Leasing, a.s. je vo vzťahu k úverovým pohľadávkam zo skupiny QCar a Triangel, akou je aj žalovaná pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, spoločnosť VÚB, a.s., čo vyplýva z predloženej notárskej zápisnice a jej prílohy č. 1. Ďalej súdu oznámil, že spoločnosť VÚB, a.s. postúpila predmetnú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu 14.06.2022 spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, ktorá súhlasí so vstupom do konania namiesto žalobcu a navrhol, aby súd pripustil v tomto smere zmenu žalobcu. Preto súd uznesením č.k. 20Csp 12/2022-77 zo dňa 14.7.2022 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalobcu, obchodnou spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., a pripustil, aby do konania namiesto VÚB, a.s. vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o..

5. Žalobca podaniami zo dňa 5.8.2022, zo dňa 15.12.2022 navrhol, aby súd podľa § 282 CSP vydal rozsudok pre uznanie nároku vzhľadom na elektronické podanie žalovaného zo dňa 7.5.2022, ktorým uznal nárok žalobcu. V procesnom práve, v ktorom sa uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, je podľa čl. 11 ods. 1 CSP rozhodujúci obsah a nie forma právneho úkonu. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania (Števec, M., Ficová, S. a kol.: Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 555). Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.3.1999, sp. zn. 6 Obo 380/98, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 10/2000). Ohľadom účinkov procesného úkonu uznania nároku podporne poukázal i na Uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3 Obo 38/2009 zo dňa 25.3.2010.

6. Vec bola prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovaného. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovaný bol predvolaný z adresy jeho pobytu v zahraničí, ktorú žalovaný súdu oznámil. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žaloby, zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.9.2015, zmluvy o zriadení záložného práva k hnuiteľnej veci zo dňa 23.9.2015, kúpnej zmluvy zo dňa 23.9.2015, prílohy č. 2 ku kúpnej zmluve, oznámenia o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 21.5.2019, faktúry č. XXXXXXXXXX, predžalobnej výzvy zo dňa 17.8.2021, podacieho lístka, prehľadu úhrad, faktúry č. XXXXXXXXXX, podania žalobcu z čl. 27, prílohy tohto podania, podania žalobcu z čl. 32, správ o pobyte žalovaného, elektronického podania žalovaného zo dňa 7.5.2022, podania žalobcu zo dňa 6.7.2022, prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z čl. 66, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 17.6.2022, notárskej zápisnice N 1302/2021, Nz 52312/2021, prílohy k tejto notárskej zápisnici z čl. 74, výpisu z obchodného registra ohľadom VÚB Leasing, a.s., podania žalobcu zo dňa 5.8.2022, súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015, stanoviska Národnej banky Slovenska zo dňa 25.11.2022, podania žalobcu zo dňa 15.12.2022 s prílohou, zvyšného obsahu spisu.

8. Consumer finance holding, a.s. ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 23.9.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, „úverová zmluva“). Na základe úverovej zmluvy poskytol veriteľ žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 7.501 Eur na kúpu motorového vozidla zn. škoda Octavia Combi 2.0 TDI 4x4 a doplnkový tovar v zmluve bližšie vymedzený, ktorý úver sa žalovaný zaviazal veriteľovi splácať v 72 mesačných splátkach po 164,56 Eur, splatných vždy do 8. dňa v mesiaci, počnúc 8.10.2015 so splatnosťou poslednej splátky dňa 8.9.2021, pri úrokovej sadzbe 17,74% ročne. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 17,74%, a priemerná hodnota RPMN vo výške 10,74%. Dňa 23.9.2015 uzavreli Consumer finance holding, a.s. ako záložný veriteľ v zastúpení AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. so žalovaným ako záložcom a dlžníkom zmluvu o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva k prevádzanému motorovému vozidlu zn. škoda Octavia Combi 2.0 TDI 4x4 za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa z uvedenej úverovej zmluvy. Kúpnu zmluvu na prevod vlastníctva uvedeného motorového vozidla uzatvoril žalovaný ako kupujúci s AUTOCENTRUM AAA AUTO, a.s. ako predávajúcim dňa 23.9.2015.

9. VÚB Leasing, a.s. ako právny nástupca Consumer finance holding, a.s. oznámením o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 21.5.2019 oznámil žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX z dôvodu, že žalovaný napriek výzve veriteľa nezaplatil dlžné splátky riadne a včas. Veriteľ vyzval žalovaného, aby celkovú pohľadávku z úverovej zmluvy v sume 5.205,10 Eur uhradil na označený účet.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

17. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 525 ods. 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

19. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi Consumer finance holding, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikol občianskoprávny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Na základe tejto zmluvy veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 7.501 Eur viazaný na kúpu dojednaného predmetu financovania a žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver spolu s úrokmi v dohodnutých mesačných splátkach. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpísom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že veriteľ vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní pôžičiek iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol pôžičku veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Z obsahu úverovej zmluvy je zrejme, že sa jedná o spotrebiteľský úver a teda na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Žalobca žalobou uplatnil proti žalovanému nárok na peňažné plnenia vyplývajúce z tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný nepopieral, že s veriteľom Consumer finance holding, a.s. uzatvoril uvedenú zmluvu o úvere a že na základe nej mu bol poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 7.501 Eur, ktorý splatil v rozsahu 6.924,16 Eur.

22. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe

predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitímácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitímovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu sporových strán skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

23. Pôvodným veriteľom, ktorý uzatvoril úverovú zmluvu so žalovaným bol Consumer finance holding, a.s.. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe a aj z výpisu z obchodného registra z č.l. 76 vyplýva, že pôvodný veriteľ zanikol dňa 21.12.2017 zlúčením so spol. VÚB Leasing, a.s., ktorý sa stal právnym nástupcom pôvodného veriteľa. Z predloženej notárskej zápisnice sp. zn. N 1302/2021, Nz 52312/2021 zo dňa 13.12.2021 a jej prílohy č. 1 boli potvrdené tvrdenia žalobcu o tom, že k 1.1.2022 došlo k rozdeleniu spoločnosti VÚB Leasing, a.s. zlúčením so spoločnosťou VÚB, a.s. a VÚB Operating leasing, a.s. s tým, že právnym nástupcom VÚB Leasing, a.s. sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (VÚB, a.s.) vo vzťahu k úverovým pohľadávkam zo skupiny QCar a Triangel, akou je aj predmetná žalovaná pohľadávka. Z oznámenia VÚB, a.s. zo dňa 17.6.2022 adresovaného žalovanému vyplynulo, že VÚB, a.s. uzatvorila s Intrum Slovakia, s.r.o. (žalobcom) zmluvu o postúpení pohľadávok, v ktorej zmluvné strany prejavili vôľu postúpiť pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX na Intrum Slovakia, s.r.o.. Z tejto zmluvy o postúpení pohľadávok odvodzoval žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. V ustanovení § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 438/2015 Z.z. účinného od 23.12.2015 je zakotvené, že nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Veriteľ VÚB, a.s., ktorý bol postupcom, je bankou. Zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak 1/ je pohľadávka splatná, 2/ predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a 3/ klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V čase postúpenia pohľadávky musia byť tieto predpoklady splnené kumulatívne, a v prípade nesplnenia čo i len jedného z nich nemôže ísť o platné postúpenie pohľadávky. Je potrebné vychádzať z obsahu citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom sú jednoznačne zákonodarcom formulované podmienky, po splnení ktorých môže banka postúpiť pohľadávku inej osobe. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchýliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré zákonné ustanovenie dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu, ktorá nepodlieha bankovému dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. V prípade, že nebudú splnené zákonom stanovené podmienky, je postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu zakázané. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd SR ako najvyššia súdna autorita v oblasti výkladu zákonov. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z tohto rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že v prípade ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách ide o kogentnú právnu úpravu, od ktorej sa nemožno zmluvne odchýliť na neprospech spotrebiteľa (§ 2 ods. 3, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd SR aj v rozsudku sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018 zhodne konštatoval, že podmienky stanovené v § 92 ods. 8 veta prvá Zákona o bankách sú zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky, a

nejedná sa iba o úpravu ohľadom bankového tajomstva. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v rozsudkoch sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, sp. zn. 1Co 57/2019 zo dňa 26.9.2019, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, sp. zn. 5Co 250/2018 zo dňa 20.2.2019, sp. zn. 19Co 116/2019 zo dňa 12.2.2020, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016 zo dňa 22.8.2016. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti krajských súdov, vrátane rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej authority.

24. Súd skúmal otázku vyhotovenia, odoslania, doručenia písomnej výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách a tým aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z úradnej povinnosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009), a preto je irelevantné, že žalovaný v tomto smere nenamietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zákon síce nestanovuje žiadne osobitné obsahové náležitosti na túto výzvu, avšak z obsahu a zmyslu tohto zákonného ustanovenia nepochybne vyplýva, že nestačí akákoľvek výzva banky na zaplatenie, ale touto výzvou musí banka jednak vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy s uvedením lehoty 90 dní a upozorniť ho, že po márnom uplynutí tejto lehoty bude banka oprávnená postúpiť pohľadávku na iný, hoc aj nebankový subjekt bez súhlasu dlžníka. Účelom takejto výzvy je ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky na iný subjekt. Cieľom je, aby bol spotrebiteľ vo výzve upozornený nielen na omeškanie s úhradou pohľadávky, ale aj na jeho následok v podobe postúpenia bankovej pohľadávky na inú osobu a vytvoriť tak spotrebiteľovi priestor na možnosť zvrátiť postúpenie pohľadávky tým, že omeškanú pohľadávku banke v dodatočne stanovenej lehote uhradí. Súd výzvou zo dňa 7.11.2022 vyzval žalobcu na predloženie písomnej výzvy banky a dokladu o odoslaní tejto výzvy na úhradu omeškaného dlhu alebo o jej doručení žalovanému, s upozornením, že listiny sú potrebné na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Súd v tejto výzve dal žalobcovi na vedomie, že tieto listiny sú potrebné pre vyhodnotenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi muselo byť zrejme, že súd z obsahu spisu považoval za nepreukázané splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a z tohto dôvodu dal možnosť žalobcovi, aby preukázal, že banka pred postúpením pohľadávky na žalobcu splnila zákonné podmienky, a do úvahy prichádzala i možnosť ustálenia nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá vedie k zmietnutiu žaloby. V spise sa nachádza len oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 21.5.2019 adresované žalovanému, ktoré však vyhotovil veriteľ VÚB Leasing, a.s., teda iný subjekt než VÚB, a.s. a ktoré bolo vyhotovené predtým ako pohľadávku z úverovej zmluvy nadobudla VÚB, a.s.. Z obsahu tejto listiny vyplýva výzva pre žalovaného na zaplatenie pohľadávky vo výške 5.205,10 Eur, no jej obsahom nie je upozornenie o tom, že ak žalovaný neuhradí pohľadávku v lehote 90 dní, tak banka postúpi pohľadávku zo zmluvy o úvere na iného veriteľa, teda nie sú v nej uvedené podstatné náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahradzujú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. K rovnakému právnomu záveru dospeli v obdobných právnych veciach aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020 a Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 6CoCsp 16/2022 zo dňa 17.5.2022. Písomné oznámenie postupcu (VÚB, a.s.) o postúpení pohľadávky zo dňa 17.6.2022 adresované žalovanému tiež nie je výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže táto písomnosť bola vyhotovená až po tom, čo došlo k postúpeniu pohľadávky a tiež nie je podľa obsahu výzvou na úhradu. Žalobca teda nepreukázal, že banka vyhotovila písomnú výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a nepreukázal, že relevantnú výzvu banky žalovanému doručila, resp. ju aspoň žalovanému odoslala, a teda nepreukázal, že sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi z úverovej zmluvy takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti.

25. Keďže žalobca nepreukázal, že VÚB, a.s. ako veriteľ zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pred postúpením pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere s upozornením, že inak

pohľadávku postúpi inému subjektu, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, súd konštatoval, že pohľadávka nebola spôsobilá na postúpenie žalobcovi. Preto zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 14.6.2022 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobcovi z tohto dôvodu chýba aktívna vecná legitímácia v konaní.

26. Žalobca v podaniach zo dňa 5.8.2022, 15.12.2022 navrhol vydať rozsudok pre uznanie nároku žalobcu s poukazom na elektronické podanie žalovaného zo dňa 7.5.2022, z obsahu ktorého vyplýva, že ním žalovaný uznal nárok žalobcu. Súd nemohol na návrh žalobcu vydať rozsudok pre uznanie nároku, keďže žalovaný uznanie nároku žalobcu vykonal obyčajným elektronickým podaním - emailovou správou, ktorý nebol v zákonom stanovenej lehote doplnený zákonom vyžadovanou formou. Uznanie nároku je podaním vo veci samej v zmysle ustanovenia § 123 ods. 2 CSP a k rovnakému záveru dospela aj odborná literatúra (napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku, C.H. Beck, rok 2016, str. 438). Podľa § 125 ods. 2 CSP platí, že podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Uvedené podanie zo dňa 7.5.2022 žalovaný v lehote 10 dní nedoručil súdu v listinnej podobe, ani v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu (prostredníctvom kvalifikovaného elektronického podpisu podľa zákona č. 305/2013 Z.z.). Preto súd na toto podanie žalovaného podľa § 125 ods. 2 CSP neprihliadal. Chýba teda uznávací prejav vôle žalovaného. Neboli tak splnené všetky podmienky ustanovenia § 282 CSP pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Súd dodáva, že ak by aj uznanie nároku bolo žalovaným vykonané formou, akú vyžaduje CSP, súd by aj tak nemohol vydať rozsudok pre uznanie nároku. Žalovaný mal v konaní postavenie spotrebiteľa, proti ktorému žalobca uplatnil právo na peňažné plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaný bol pri uzatváraní zmluvy slabšou zmluvnou stranou, pretože na rozdiel od dodávateľa - podnikateľa nebol odborníkom v oblasti poskytovania úverov a vyššiu mieru skúseností a vedomostí ohľadom úverových zmlúv má aj aktuálny žalobca, ktorý zmluvami o postúpení pohľadávky skupuje pohľadávky zo spotrebiteľských úverov od pôvodných veriteľov, v danej oblasti podniká viac rokov a následne pohľadávky vymáha od spotrebiteľov na súde. Podľa článku 6 CSP platí, že strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Preto bolo potrebné poskytnúť vyššiu ochranu práv žalovanému a nepriznať jeho uznaniu nároku žalobcu právne následky, aké sa s uznaním nároku v zmysle zákona štandardne spájajú, teda nevydať rozsudok pre uznanie v danom prípade. Žalovaný predtým ako zaslal súdu email, ktorým uznal nárok žalobcu, nebol poučený o následkoch jeho procesného úkonu - uznania nároku žalobcu; nedostavil sa na pojednávanie, kde by mu také poučenie mohol poskytnúť súd. Následkom uznania nároku žalovaným je, že súd na návrh žalobcu vydá rozsudok pre uznanie nároku, ktorým žalobe vyhovie bez preskúmania vecnej legitímácie sporových strán, bez preskúmania dôvodnosti uplatneného nároku v zmysle príslušných právnych predpisov, proti ktorému rozsudku je prípustné odvolanie len v obmedzených prípadoch, a to vtedy, ak neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Žalobca v konaní nepreukázal, že sa stal vlastníkom peňažnej pohľadávky v zmysle právnych predpisov a neoprávnene sa domáhal jej zaplatenia voči žalovanému, ktorý je spotrebiteľom. Vydanie rozsudku pre uznanie nároku, ktorým by súd žalobe vyhovel by za uvedenej situácie bolo v rozpore so základnými princípmi civilného sporového konania, konkrétne s čl. 6 CSP.

27. Z uvedených dôvodov súd výrokom I. žalobu proti žalovanému zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

28. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, žalovaný dosiahol v konaní plný úspech a vzniklo mu vzhľadom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže však žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevyplýva, žeby žalovanému vznikli nejaké trovy konania, súd výrokom II. vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.